

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/265/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514207290
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514207290.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu : Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dr. V.Clementisa 10, proti žalovanej: B. O., G.. XX.XX.XXXX, K. R. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov č. 5, IČO: XX XXX XXX, zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova č. 1562/6, v konaní o zaplatenie 404,-eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 8.9.2014 č.k. 17C 274/2014-47 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 105,-eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75% od 19.10.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 78 ods. 9 zák.č. 351/2011 Z.z. účinného od 1.11.2011, ktorým bol zrušený zákon č. 610/2003 Z.z., § 42 ods. 1-5, § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 517 Obč. zákonníka, § 3 nar. vlády č. 87/1995 Zb. vzal za preukázané, že dňa 8.6.2012 uzavreli účastníci konania zmluvu o poskytovaní verejných služieb na základe ktorej bola žalovaná pripojená k elektronickej sieti. Dodatkom k tejto zmluve zo dňa 8.6.2012 bol poskytnutý žalovanej telefón značky Samsung Galaxy S Plus za cenu 1,-euro, pričom pultová cena bola 300,-eur. Žalovaná titulom poskytnutých služieb nezaplatila žalobcovi faktúru splatnú 10.7.2012 na sumu 262,97 eur. Súd prvého stupňa uzavrel, že žaloba je čo do zaplatenia sumy 105,-eur dôvodná, preto žalobe v tomto rozsahu žalobe vyhovel vrátane úroku z omeškania.

Pokiaľ ide o zaplatenie 299,-eur titulom náhrady škody súd prvého stupňa uzavrel, že nárok v tejto časti nie je dôvodný. Dospel totiž k záveru, že v konaní nebolo preukázané zavinené porušenie právnej povinností žalovanou, ktoré by malo za následok vznik škody spočívajúcej v zmene ceny odpredaného mobilného telefónu z pôvodnej ceny na nákupnú cenu, nakoľko cena za mobilný telefón bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 1,-eur, ktorú žalovaná aj zaplatila. Z týchto dôvodov zamietol žalobu o zaplatenie 299,-eur s prísl..

Pri rozhodnutí o trovách konania súd prvého stupňa vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 26% a neúspešný v rozsahu 74%.

Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa uviedol, že tento bol zastúpený právnym zástupcom, avšak náhradu trov právneho zastúpenia mu nepriznal. Vychádzal zo zásady účelnosti, vo vzťahu k čomu zaujal stanovisko aj Najvyšší súd SR vo veci sp.zn. 4Ncdo 21/2009. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, nakoľko sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Tiež uviedol, že vedľajší účastník podaním zo dňa 5.8.2014 vstúpil do konania ohľadom časti žalovaného nároku, a to ohľadom náhrady škody, čo ale procesne nie je možné. Vstúpiť možno len do konania ako celku, so všetkými procesnými dôsledkami, ktoré sú s tým spojené, vrátane rozhodovania o náhrade trov konania. V tej súvislosti uviedol, že nijako nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka na zastúpenie advokátom a aj v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na strane jednej a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré síce spolu úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedeným v § 142 ods. 1 O.s.p. je preto nevyhnutné pomerovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkovi v súvislosti s jeho zastúpením advokátom. Na posudzovanie účelnosti nákladov právneho zastúpenia nie je možné rezignovať len preto, že účastník pri zastúpení advokátom realizuje svoje právo na právnu pomoc. Prejednávaná vec má charakter spotrebiteľského vzťahu, preto súd aj bez návrhu je povinný skúmať neprijateľnosť zmluvných dojednaní, ako aj platnosť či neplatnosť právnych úkonov z ich formálneho či obsahového hľadiska podľa zákona. Vedľajší účastník nepoukazoval na nič iné, než súd v odôvodnení svojho rozsudku. Navyše podania vedľajších účastníkov vykazujú znaky konania tak, ako aj u žalobcu a síce, že jeho vyjadrenia sú v týchto veciach identické, menia sa iba čísla konania, mená, dlžné sumy atď. a nemení sa ani judikatúra súdov, na ktoré tieto podania poukazujú. Aj činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka je až rutinná a ako taká vo vzťahu k cieľu samotného konania neúčelná a nie nevyhnutná.

Proti tomuto rozsudku, a to (len) voči výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník a odvolaciemu súdu navrhol, aby v napadnutej časti rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. S poukazom na ust. § 93 ods. 2 O.s.p. uviedol, že má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Pokiaľ súd prvého stupňa konštatoval, že vyjadrenia vedľajšieho účastníka sú zhodné s vyjadreniami vo viacerých veciach je tomu tak preto, lebo týmito vyjadreniami reaguje na rovnaké žaloby žalobcu. Uviedol, že v konaní vystupoval na podporu žalovanej o nároku na náhradu škody, ktorý nárok je potrebné posudzovať ako samostatný čiastkový nárok. S týmto treba počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania. V tej súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 26.1.2011 sp.zn. 4Ncdo 20/2010. Podľa názoru vedľajšieho účastníka v množstve rozhodnutí prvostupňových súdov mali spotrebiteľia priaznivejší výsledok práve v dôsledku intervencie vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník vo vzťahu k zaplateniu 105,-eur do konania nevstúpil, stalo sa tak len o náhrade škody vo výške 299,-eur titulom samostatne uplatniteľného nároku, preto ohľadom tohto nároku má vedľajší účastník právo na náhradu trov konania.

Účastníci konania zostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je opodstatnené.

Odvolaním bol napadnutý (len) výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka, preto len tento výrok sa stal predmetom odvolacieho prieskumu. Ostatné výroky, ktoré odvolaním neboli dotknuté nadobudli právoplatnosť a nestali sa predmetom odvolacieho prieskumu.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím došlo v konaní pred súdom prvého stupňa k takej vade konania, ktorá zakladá dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Súdu prvého stupňa je predovšetkým potrebné vytknúť, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, na základe akej právnej úvahy dospel k záveru o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, a to najmä za situácie keď vyslovil, že podľa § 142 ods. 2 o.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa tiež pochybil, pokiaľ posúdil trovy právneho zastúpenia uplatnené vedľajším účastníkom ako neúčelné, avšak rozhodnutie v tomto smere odôvodnil len odkazom na iné rozhodnutie najvyššieho súdu a všeobecným vymedzením dôvodov, ktoré vedú vo všeobecnosti súd k posúdeniu trov právneho zastúpenia ako neúčelných bez toho, aby uviedol konkrétne dôvody, ktoré by sa vzťahovali k danej veci.

Vychádzajúc z výsledku sporu je zrejmé, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 26% a neúspešný v rozsahu 74 %. Takýto výsledok sporu zakladá dôvod pre aplikáciu ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a pomerné rozdelenie náhrady trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu, nakoľko pomer úspechu a neúspechu účastníkov v danom konaní nebol približne rovnaký, nebolo namieste o trovách konania rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaná mala v konaní (len) čiastočný úspech, preto pri rozhodnutí o priznaní náhrady trov konania vedľajšieho účastníka bude rozhodujúci pomer jej úspechu voči žalobcovi. V závislosti od úspechu žalovanej totiž bude mať nárok na náhradu trov konania aj vedľajší účastník na jej strane, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu.

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 prvá veta O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 prvá veta O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Z tohto ustanovenia je možné jednoznačne vyvodiť, že vedľajší účastník rovnako ako účastník konania má právo na zastúpenie advokátom. Toto právo mu patrí bez ohľadu na to, či niekto z jeho členov má právnické vzdelanie alebo nie. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z článku 47 ods. 2 Ústavy SR.

Pokiaľ teda vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania a pokiaľ má právo na zastúpenie advokátom, má právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia.

Účastník konania vrátane vedľajšieho účastníka však má právo iba na náhradu účelne vynaložených trov.

Vedľajší účastník uplatnil náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 299,-eur. Za 1 úkon právnej služby vyčíslil odmenu vo výške 23,24 eur a režijný paušál 8,04 eur v zmysle § 10 ods. 1,2 a § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Takto uplatnil odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia v zmysle § 13a ods. 1 písm. a/ vo výške 23,24 eur a režijný paušál 8,04 eur a za vyjadrenie zo dňa 1.8.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky odmenu vo výške 23,24 eur a režijný paušál 8,04 eur, čo spolu činí 62,56 eur.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania preto musí skúmať, či trovy konania vynaložené zo strany vedľajšieho účastníka sú účelne vynaloženými, pretože len v takom prípade by vedľajšiemu účastníkovi patrila ich náhrada. Pri posúdení účelnosti trov konania je potrebné prihliadnuť k tomu, či uplatnené trovy konania zo strany vedľajšieho účastníka boli vynaložené v súvislosti s úkonmi vykonávanými v prospech žalovanej a v súvislosti s právnymi službami, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu.

Z obsahu spisu vyplynulo, že zo strany vedľajšieho účastníka boli uvádzané skutkové a právne argumenty, týkajúce sa samotnej veci, kvôli ktorým navrhol žalobu v časti o zaplatenie 299,-eur zamietnuť. Z tohto pohľadu bude potrebné preto skúmať, či trovy konania vynaložené zo strany vedľajšieho účastníka boli účelne vynaložené.

Pokiaľ súd prvého stupňa uviedol, že prejednávacia vec má charakter spotrebiteľského vzťahu a súd aj bez návrhu je povinný skúmať neprijateľnosť zmluvných dojednaní, ako aj platnosť či neplatnosť právnych úkonov z formálneho či obsahového hľadiska podľa zákona, nejde o taký dôvod, ktorý by viedol k záveru o neúčelnosti vynaložených trov konania. Zo samotnej tej skutočnosti, že súd z úradnej povinnosti skúma neprijateľnosť zmluvných dojednaní ako aj platnosť či neplatnosť právnych úkonov nemožno vyvodiť záver, že účastník v takomto prípade nemá právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Z obsahu vyjadrenia vedľajšieho účastníka nemožno vyvodiť, že toto spočívalo v rutinnom namietaní uplatneného práva a menil v ňom iba identifikačné údaje týkajúce sa účastníkov konania. Z procesného

pohľadu totiž vyjadrenie vedľajšieho účastníka obsahuje konkrétne a určité skutkové tvrdenia, ktoré nakoniec viedli aj k zamietnutiu žaloby. Z tohto pohľadu preto nemožno vyvodit', že by trovy právneho zastúpenia nebolo potrebné vynaložit' k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva žalovanej.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť o trovách konania vedľajšieho účastníka, pričom bude viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v tomto uznesení.

Úlohou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť aj o trovách tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.